

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.313/2017/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a Mészáros Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Nagy Edina ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű mindketten b.-i (cím) lakos felpereseknek - a Törös Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Törös Judit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (cím) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.22.185/2015/15. számú ítélete ellen a felperesek által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, a felperesek által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 18 380 (tizennyolcezer-háromszáznyolcvan) forint általános forgalmi adót tartalmazó 86 455 (nyolcvanhatezer-négyszázötvenöt) forintra leszállítja; mellőzi a felperesek egyetemleges kötelezését eljárási illeték megtérítésére.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek 1 350 (ezerhárom-százötven) forint általános forgalmi adót tartalmazó 32 900 (harminckettőezer-kilencszáz) forint fellebbezési eljárási költséget.

A felperesek 40 250 (negyvenezer-kettőszázötven) forint illeték visszaigénylésére jogosultak.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperesek, mint adósok 2008. november 18-án „önálló zálogjoggal és készfizető kezességvállalással biztosított kölcsönszerződés deviza alapú kölcsönhöz" megnevezésű szerződést kötöttek az alperes jogelődjével, az **alperes jogelődjének neve**-vel. A szerződés értelmében a pénzügyintézet 53 311 svájci frank összegű, legfeljebb 8 250 000 forintnak megfelelő hitelt folyósított.

A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását, annak a határozathozatalig terjedő hatályossá nyilvánítását és az alperes 726 566 forint megfizetésére való kötelezését, másodlagosan - az elsődleges kereseti kérelem alaptalansága esetére - a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségének megállapítását, a vitatott pont

határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását és az alperes 1 361 505 forint megfizetésére való kötelezését kérték.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek költségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, s kötelezte a felpereseket, hogy fizesse meg az alperesnek 508 000 forint általános forgalmi adót is tartalmazó perköltséget, valamint letelezés terhe mellett rójanak le 413 300 forint eljárási illetéket.

A határozatában - egyebek mellett - kifejtette, hogy a pertárgy értéke a szerződésbe foglalt kölcsönösszeggel egyezően 8 250 000 forint. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelesek az alperes részére képviselője munkadíjából álló perköltség megfizetésére. A munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján 400 000 forint + ÁFA összegben állapította meg.

Kifejtette, hogy a felperesek keresetükre mindössze 81 700 forint illetéket róttak le, holott a pertárgyérték alapján 495 000 illetéket kellett volna leróniuk, a különbözetként mutatkozó összeg letelezés terhe mellett történő megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (2) bekezdése alapján kötelezte őket.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben kérték annak megváltoztatását, a terhükre megállapított perköltség összegének 86 455 forint általános forgalmi adót is tartalmazó összegre való csökkentését és az illeték kiegészítésére vonatkozó rendelkezés mellőzését. Álláspontjuk szerint a törvényszék tévesen állapította meg a pertárgyértéket, mert az az Itv. 40. § (2) bekezdése értelmében a másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmükben meghatározott 1 361 505 forint. Ennek figyelembevételével az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján a pernyertes alperes részére általános forgalmi adóval együtt összesen 86 455 forint munkadíj állapítható meg. Keresetükre az általuk megjelölt pertárgyérték alapján rótták le az illetéket, így az annak kiegészítésére való kötelezésük indokolatlan.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének kereset elutasító rendelkezését erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette a Pp. 253. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel.

A fellebbezést alaposnak találta.

Az ítélet tábla osztja a felperesek fellebbezésben kifejtett álláspontját.

A 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdés és 39. § a Pp. és a Ptk. általános szabályaitól eltérően megfosztotta a fogyasztó felperest a megállapítási kereset előterjesztésének a lehetőségétől, a keresetnek a módosításával a marasztalási kereset előterjesztésére szorította. A törvény - a folyamatban lévő perekben is - kizárta a szerződés (részleges) érvénytelenségének a megállapítása iránti perekre vonatkozó szabály alkalmazását (16.), a megállapítási keresetet érdemben nem bírálhatja el a bíróság. Az elsőfokú bíróságnak a perköltségről döntenie ezért arra figyelemmel kellett, hogy felperes érvénytelenségi keresete marasztalási kereset. Az általa felhozott érvénytelenségi okok a jogkövetkezmény alkalmazására is kiterjedő marasztalási keresete jogcíműül szolgáltak, ezért a pertárgyérték nem a szerződéses érték.

A felperesek a fentiekben idézettek szerint vagylagos kereseti kérelmet terjesztettek elő.

Az Itv. 40. § (2) bekezdése úgy szól, hogy vagylagos kérelmek esetében az illetéket csak egyszer, annak a kérelemnek megfelelő mértékben kell megfizetni, amely után a legmagasabb illeték jár. Ez az adott esetben a másodlagos kereseti kérelemben megjelölt 1 361 505 forint.

Az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10 000 000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 forint.

Ennek megfelelően az alperes részére jogi képviselője munkadíjából álló perköltség címén 68 075 forint, továbbá az R. 4/A. § (1) bekezdése alapján 18 380 forint összegű általános forgalmi adó, összesen: 86 455 forint állapítható meg.

A felperesek által a keresetlevélre lerovandó kereseti illeték összegének megállapításánál az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értékét kell az illeték alapjaként figyelembe venni. Ez - az Itv. előzőekben idézett 40. § (2) bekezdése értelmében - 1 361 505 forint, mely után az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja értelmében ennek 6 %-át, 81 700 forintot kellett leróni. A felperesek ennek megfelelően jártak el, keresetükre 81 700 forint illetéket róttak le. A törvényszék az általa tévesen megállapított pertárgyérték után alaptalanul kötelezte a felpereseket az illeték kiegészítésére.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a felperesek által az alperes részére fizetendő perköltség összegét 86 455 forintra leszállította és mellőzte a felperesek kötelezését az illeték kiegészítésére.

A Pp. 253. § (3) bekezdése első mondata szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között változtathatja meg. A bekezdés második mondata értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

A Pp. 253. § (3) bekezdésének utóbbi mondata a felülbírálat korlátai tekintetében kivételt fogalmaz meg, amikor lehetővé teszi az ítélet megváltoztatását az eljárási illetékekkel kapcsolatban. E rendelkezés alapján a másodfokú bíróság adott esetben akár mellőzheti is az illeték kiszabását, melynek indoka az, hogy az állam nem tart igényt nagyobb összegű illetékre, mint amennyit részére a szervei által kibocsátott jogszabályok biztosítanak. A Pp. e szabálya alapján a másodfokú bíróság akár fellebbezési kérelem, illetve ellenkérelem nélkül is korrigálhatja az elsőfokú bíróság le nem rótt illetékekkel kapcsolatos döntését.

Ebből következően az elsőfokú bíróság által megállapított illetékfizetési kötelezettség vitatása esetén az azt vitató félnek e kérelme alapján fellebbezési illetékfizetési kötelezettsége nincs.

Mindezekből következően az adott esetben a felperesek csupán a jogorvoslati eljárásban vitássá tett követeléssel, azaz a terhükre megállapított perköltséggel kapcsolatosan voltak kötelesek fellebbezési illeték lerovására. Ennek alapja 331 925 forint ($400\,000 - 68\,075 = 331\,925$), mely után a lerovandó fellebbezési illeték az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint ennek 8 %-a, azaz 26 550 forint.

A fellebbezés eredményesnek bizonyult, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a fentiekben megállapított fellebbezési illeték összegét, illetve a felperesek képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

A felperesek az előzőekben kifejtettek szerint tévesen megállapított fellebbezési érték után 66 800 forint illetéket róttak le a jogszerűen lerovandó 26 550 forint helyett. A különbözetet az adóhatóság útján visszaigényelhetik, az erről szóló határozatot az elsőfokú bíróság küldi meg az illetékes adóhatóságnak.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2017. július 4.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -